

PRACTICA JUDICIARĂ ÎN DOMENIUL PI

Revista noastră continuă publicarea unor hotărâri ale instanțelor judecătorești naționale pe cauze din domeniul proprietății intelectuale. Textele publicate constituie variante liber expuse ale litigiilor respective și nu au statut oficial. Orice trimitere la prezenta sursă urmează a fi însoțită, în mod obligatoriu, de mențiunea privind statutul său neoficial.

Baza de date AGEPI „Practica judiciară” (http://www.agepi.md/md/decizii_judecata/) se completează cu hotărâri ale instanțelor judecătorești, emise pe cauze din domeniul proprietății intelectuale începând cu 1 ianuarie 2007.

Cauze din domeniul mărcilor pentru produse farmaceutice

Piața farmaceutică din Republica Moldova a înregistrat, pe parcursul anilor, o evoluție semnificativă. Actualmente există un sistem de farmacii dezvoltat și o rețea de distribuție competitivă. Producătorii, atât locali, cât și din alte țări, asigură o ofertă impunătoare.

În domeniul medicamentelor sunt înregistrați circa 400 de operatori, principalele activități fiind importul și exportul produselor farmaceutice, para-farmaceutice și cosmetice. Dintre aceștia, doar 21 sunt producători locali, capacitatea de producție fiind limitată de materia primă și de liniile tehnologice costisitoare. Cel mai mare producător local de medicamente este “Farmaco” SA.

Piața de produse farmaceutice din Republica Moldova este asigurată în proporție de 90% de produse importate din peste 50 de țări ale lumii.

(După Magazin economic „ECONOMIST”, nr. 260 din 10 martie 2010).

I. Curtea de Apel Chișinău

La 3 noiembrie 2006 Întreprinderea cu Capital Străin „Sedico Moldova” SRL și intervenientul accesoriu South Egypt Drug Industries Co. (Sedico), Egipt, au depus la Curtea de Apel Chișinău o cerere de chemare în judecată împotriva „Orientfarm” SRL, a Companiei turcești „Bilim Pharmaceuticals” și AGEPI, în calitate de intervenient accesoriu.

Întreprinderea cu Capital Străin „Sedico Moldova” a formulat inițial următoarele cerințe:

1. recunoașterea acțiunii de depunere a cererii de înregistrare a mărcii „Flucoral” nr. depozit 017447 drept un act de concurență neloială;
2. declararea nulității contractului de cesiune încheiat între „Orientfarm” SRL și „Bilim Pharmaceuticals”, considerându-l drept un acord anticoncurență.

Ulterior, reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitând și recunoașterea poziției dominante pe piața de medicamente din Republica Moldova a Companiei turcești „Bilim Pharmaceuticals” în privința medicamentului „Flucoral”.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul „Sedico Moldova” a motivat următoarele:

ÎCS „Sedico Moldova” este o companie-fiică a cunoscutului producător de medicamente South Egypt Drug Industries Co. (Sedico), Egipt, care produce medicamentul „Flucoral” încă din anul 1995, acesta fiind înregistrat în calitate de marcă în foarte multe țări. Fiind reprezenta-

tu companiei „Sedico Pharmaceutical Co.”, ÎCS „Sedico Moldova” importă și comercializează preparatul menționat pe teritoriul țării noastre, fiind înregistrat la Agenția Națională a Medicamentului.

Reprezentantul reclamantului a indicat că în anul 2005 „Orientfarm”, fiind rezident al Republicii Moldova, a depus la AGEPI cererea de înregistrare a mărcii comerciale „Flucoral” pentru produsele clasei 05 a Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS) (produse farmaceutice și veterinare; produse igienice de uz medical; substanțe dietetice de uz medical, alimente pentru sugari; plasturi, material pentru pansamente; materiale pentru plombarea dinților și pentru mulaje dentare; dezinfectante; produse pentru distrugerea animalelor dăunătoare, fungicide) și serviciile clasei 35 (publicitate; gestionarea afacerilor comerciale; administrare comercială; lucrări de birou), fără a avea însă calitatea de producător al preparatului în cauză.

Deoarece o perioadă îndelungată „Orientfarm” a procurat în bază de contract de la „Sedico Moldova” diverse medicamente, inclusiv „Flucoral”, reclamantul considera că „Orientfarm” știa cu certitudine că compania „Sedico Moldova” este unul dintre producătorii preparatului „Flucoral” și-l comercializează legal pe teritoriul Republicii Moldova.

În acțiunea sa reclamantul ÎCS „Sedico Moldova” SRL considera că depunerea cererii de înregistrare a mărcii comerciale „Flucoral” de către pârâtul „Orientfarm” constituie un act de concurență neloială, realizat cu scopul de a deveni unicul furnizor al acestui medicament în Republica Moldova, excluzând astfel posibilitatea altor companii, inclusiv a unuia dintre producătorii preparatului, de a comercializa produsul respectiv. Totodată, reclamantul susținea că există dovezi că cererea de înregistrare a mărcii „Flucoral” depusă de către „Orientfarm” urmărește obținerea de beneficii și avantaje neîntemeiate în activitatea de întreprinzător, care prejudiciază alți agenți economici și care, potrivit prevederilor art. 2 al Legii nr. 1103/2000 cu privire la protecția concurenței, reprezintă o concurență neloială.

Reprezentantul „Sedico Moldova” mai menționa că depunerea cererii de înregistrare a mărcii comerciale „Flucoral” pe numele „Orientfarm” ar induce în eroare consumatorul în privința produsului nominalizat și a producătorului acestuia, precum și în privința caracterului, modului și locului fabricării, ceea ce, potrivit art. 8 al Legii cu privire la protecția concurenței, reprezintă iarăși un act de concurență neloială.

La fel, reclamantul „Sedico Moldova” menționa că „Orientfarm” a depus cu rea-credință cererea de înregistrare a mărcii „FLUCORAL” pe numele său, în scopul de a exclude posibilitatea comercializării preparatului „Flucoral” de către „Sedico Moldova”.

Faptul depunerii cu rea-credință a cererii de înregistrare a mărcii „Flucoral”, în opinia reclamantului, se demonstrează și prin contractul de cesiune a drepturilor asupra cererii de înregistrare a mărcii „Flucoral” înregistrat la AGEPI (nr. 942 din 03.08.2006). Conform contractului de cesiune, drepturile au fost transmise pe numele celui de al doilea pârât – Compania turcească „Bilim Pharmaceuticals”, care este și el producător al preparatului medicinal „Flucoral”.

Reprezentantul „Sedico Moldova” considera că contractul de cesiune este lovit de nulitate absolută, deoarece cererea de înregistrare a mărcii „Flucoral” urma să fie respinsă de AGEPI, din motiv că art. 7 alin. 2, lit. a) al Legii privind mărcile și denumirile de origine a produselor nr. 588/1995 (în

vigoare la momentul examinării litigiului) (în continuare - Legea) nu mai poate fi aplicat Companiei turcești „Bilim Pharmaceuticals”, fiind și ea producător al preparatului medicamentos „Flucoral”.

În ședința de judecată, reprezentantul părților („Orientfarm” și „Bilim Pharmaceuticals”) a susținut că cererea de înregistrare a mărcii „Flucoral” pe numele „Orientfarm” a fost depusă la AGEPI în mod regulamentar, fiindu-i acordată prioritatea din 25.07.2005. Deci, „Sedico Moldova” nu are nici un temei juridic de a contesta înregistrarea mărcii „Flucoral” pe numele „Bilim Pharmaceuticals”, iar acțiunile părților nu constituie acte de concurență neloială.

Reprezentantul AGEPI a susținut în instanță argumentele aduse de către reprezentanții părților. Referitor la obiectul acțiunii a menționat următoarele:

La examinarea cererii de înregistrare a mărcii, AGEPI nu verifică faptul utilizării mărcii până la data depunerii cererii spre înregistrare, deoarece înregistrarea mărcii nu este condiționată de acest fapt. Legea nu impune careva restricții referitoare la calitatea solicitantului sau titularului: orice persoană fizică sau juridică poate solicita înregistrarea și poate fi titular al uneia sau mai multor mărci (art. 4 și art. 8 ale Legii). În aceste condiții, este neîntemeiată afirmația recurentului precum că depunerea cererii de înregistrare a mărcii „Flucoral” pentru produsele din clasa 05 a CIPS nu putea fi efectuată fără a avea calitatea de producător.

La fel, constatarea faptului concurenței neloiale nu ține de competența AGEPI și nu este o condiție aplicabilă procedurii de examinare a cererilor de înregistrare a mărcilor sau contestațiilor.

Referitor la contractul de cesiune și declararea nulității acestuia, reprezentantul AGEPI a menționat că contractul prezentat pentru înregistrare a întrunit condițiile de formă și cele legale, respectiv AGEPI a aplicat corect art. 24(1) din Lege și a emis decizia de înregistrare a contractului de cesiune a drepturilor asupra cererii de înregistrare a mărcii „Flucoral”.

Reprezentantul AGEPI a remarcat, de asemenea, faptul că însuși recurentul nu a contestat acțiunile AGEPI - nici pe cale extrajudiciară, nici prin cererea de chemare în judecată, acțiunea fiind îndreptată exclusiv împotriva reclamatului „Orientfarm”.

În acest context, toate acțiunile AGEPI în procesul de examinare a cererii de înregistrare a mărcii „Flucoral” pe numele „Orientfarm” sunt conforme cu cadrul legal aplicabil procedurii vizate.

Conform hotărârii Curții de Apel Chișinău din 25.10.2007, cererea de chemare în judecată cu referire la marca „Flucoral”, depusă de către ÎCS „Sedico Moldova” împotriva părților, „Orientfarm” SRL și „Bilim Pharmaceuticals”, și AGEPI, în calitate de intervenient accesoriu, a fost respinsă.

II. Curtea Supremă de Justiție

ICS „Sedico Moldova” a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 25.10.2007, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu restituirea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului, „Sedico Moldova” a invocat faptul că hotărârea primei instanțe este contrară prevederilor Legii, la examinarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, nu au fost dovedite circumstanțele considerate de prima instanță ca fiind stabilite, iar concluziile primei instanțe vin în contradicție cu circumstanțele pricinii.

De asemenea, recurentul susținea că prima instanța s-a expus și asupra respingerii cerinței cu privire la anularea mărcii, cerință care nu a fost înaintată de către reclamantul, astfel fiind încălcate prevederile procedurale, mai mult, o astfel de hotărâre poate avea efecte grave pentru recurent pe viitor.

Recurentul mai semnala că atât în partea introductivă a hotărârii, cât și în dispozitiv, AGEPI figura ca pârât, deși în proces a participat ca intervenient accesoriu. Prima instanță nu s-a expus în hotărâre nici într-un mod asupra cerinței suplimentare înaintate în cadrul dezbaterilor judiciare privind constatarea situației dominante pe piața de medicamente a companiei „Bilim Pharmaceuticals”.

În ședința instanței de recurs, reprezentantul „Orientfarm” și „Bilim Pharmaceuticals” a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârii primei instanțe.

Și reprezentantul AGEPI a solicitat, în ședința instanței de recurs, respingerea recursului și menținerea hotărârii primei instanțe, indicând totodată asupra omisiunilor procedurale la adoptarea hotărârii.

Audiind participanții la proces și studiind materialele dosarului, Colegiul Civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, conform Deciziei sale din 16 aprilie 2008, a considerat recursul ca fiind întemeiat, urmând să fie admis cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe și restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată.

III. Curtea de Apel Chișinău (reexaminarea dosarului)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2008 și în conformitate cu prevederile art. 67 CPC, la cererea reclamantului „Sedico Moldova” Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a atras în proces AGEPI și Agenția Națională pentru Protecția Concurenței (ANPC), în calitate de intervenienți accesorii, alături de cei doi pârâți „Orientfarm” și „Bilim Pharmaceuticals”, iar de partea reclamantului, în calitate de intervenient accesoriu, a fost atrasă Sourh Egypt Drug Industries Co. (Sedico), Egipt.

În ianuarie 2009, reprezentantul reclamantului „Sedico Moldova” a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva ANPC, solicitând să fie anulată hotărârea ANPC nr. DCF-59/139 din 04.12.2008 prin care s-a decis încetarea examinării cazului dat în legătură cu lipsa obiectului încălcării legislației cu privire la protecția concurenței.

Instanța de judecată a conexasă, într-un singur proces, 1) **cererea de chemare în judecată** a companiei ÎCS „Sedico Moldova” SRL privind recunoașterea acțiunii de depunere a cererii de înregistrare a mărcii „Flucoral” de către „Orientfarm” drept un act de concurență neloială, declararea nulă a contractului de cesiune încheiat între „Orientfarm” și „Bilim Pharmaceuticals” cu privire la cesiunea drepturilor ce decurg din depunerea cererii de înregistrare a mărcii comerciale „Flucoral”, recunoașterea situației dominante a Companiei turcești „Bilim Pharmaceuticals” pe piața de medicamente din Republica Moldova în privința medicamentului „Flucoral” și 2) **cererea de chemare în judecată** a ÎCS „Sedico Moldova” SRL împotriva ANPC.

La reexaminarea cauzei, reprezentantul pârâților („Orientfarm” și „Bilim Pharmaceuticals”) a solicitat respingerea ambelor cereri.

Reprezentantul AGEPI a solicitat respingerea integrală a cerințelor reclamantului, considerându-le neîntemeiate din motivele ce urmează.

■ **Referitor la recunoașterea acțiunii de depunere a cererii de înregistrare a mărcii „Flucoral” drept act de concurență neloială.**

AGEPI consideră drept eronată afirmația reclamantului „Sedico Moldova” care consideră că depunerea cererii de înregistrare a mărcii comerciale „Flucoral” de către pârâtul „Orientfarm” constituie un act de concurență neloială, realizat cu scopul de a deveni unicul furnizor al acestui medicament în Republica Moldova. În conformitate cu prevederile art. 10 bis al Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale (1883), precum și ale Legii cu privire la protecția concurenței, depunerea cererii de înregistrare a unei mărci nu constituie un obiect al actelor de concurență neloială.

Art. 2 din Regulamentul-tip al OMPI cu privire la protecția împotriva concurenței neloiale menționează că printr-un act de concurență neloială se creează confuzie în privința întreprinderii unei persoane, precum și în privința activității acesteia.

Art. 8(1) d) al Legii cu privire la protecția concurenței definește actul de concurență neloială drept o folosire neautorizată, integrală sau parțială, a mărcii comerciale, a emblemei de deservire, a altor obiecte ale proprietății industriale, a firmei unui alt agent economic, copierea formei, ambalajului și aspectului exterior al mărfii unui alt agent economic.

În opinia AGEPI, reclamantul este în drept să depună o cerere întemeiată pe concurență neloială dacă obiectele de proprietate intelectuală pe care le deține sunt protejate în Republica Moldova și dacă consideră că acțiunile concurentului sunt de natură a submina autoritatea ÎCS „Sedico Moldova” SRL prin crearea unei confuzii în rândul consumatorilor.

În afară de un simplu enunț privind faptul că „depunerea cererii de înregistrare a mărcii „Flucoral” este în stare să inducă în eroare consumatorul”, reclamantul nu a prezentat careva probe relevante în acest sens, precum este un sondaj sociologic sau o expertiză calificată.

De menționat faptul că actul de concurență neloială rezultă din acțiunile ilicite ale concurentului, iar înregistrarea mărcii poate fi doar o motivare a comiterii acțiunilor respective. În cazul în care actul de concurență neloială nu poate fi contracarat decât prin anularea mărcii, instanța poate dispune acest lucru.

■ **Nu poate fi reținută nici poziția recurentului referitoare la faptul că „cererea de înregistrare a mărcii „Flucoral” a fost depusă fără a avea calitatea de producător și fără a avea intenția de a produce”, deoarece înregistrarea mărcii nu este condiționată de acest fapt.**

Legislația în domeniul mărcilor nu impune condiția desfășurării activității de producție, de comerț sau de prestare a serviciilor la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii. De asemenea, AGEPI nu este în drept să ceară solicitantului prezentarea informației referitoare la activitatea acestuia, la scopul înregistrării etc., toate acțiunile solicitantului fiind admise reieșind din principiile bunei-credințe (art. 9 al Codului Civil al Republicii Moldova).

În art. 3 alin. 4 din Tratatul de la Singapore privind dreptul mărcilor (adoptat la Geneva în martie 2006), la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 214-XVI din 23 octombrie 2008, se spune:

„Nici o parte contractantă nu poate cere ca alte condiții decât cele care sunt enunțate la alin. (1) și (3) și la art. (8) să fie îndeplinite în ceea ce privește cererea. În mod special, condițiile următoare nu pot fi pretinse atâta timp cât cererea este în curs de soluționare:

- ...

- indicația conform căreia solicitantul exercită o activitate industrială sau comercială, cât și prezentarea dovezii corespunzătoare:

- *indicația că solicitantul exercită o activitate care corespunde produselor sau serviciilor enumerate în cerere, cât și prezentarea dovezii corespunzătoare”.*

Dacă reclamantul consideră că prin înregistrarea mărcii „Flucoral” sunt lezate drepturile sale, acesta este în drept să depună o cerere de nulitate a înregistrării, conform prevederilor art. 21 al Legii.

■ **Referitor la contractul de cesiune și declararea nulității acestuia, de menționat că specificul transmiterii drepturilor asupra obiectelor de proprietate intelectuală este reglementat de legile speciale din domeniu, reieșind din principiul bunei-credințe din partea solicitanților.**

Legislația în domeniul proprietății intelectuale, în special Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale, Tratatul de la Singapore privind dreptul mărcilor, Tratatul privind legislația în domeniul mărcilor (TLT), Legea nr. 588/1995 din 22.09.1995 privind mărcile și denumirile de origine a produselor (în vigoare la momentul apariției litigiului), prevăd condiții minime față de cererea de înregistrare a contractului și documentele anexate cererii.

Principiul libertății contractului este prevăzut în articolul 667 (1) al Codului Civil, și anume, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte și pot stabili conținutul lor.

Astfel, contractul prezentat pentru înregistrare la AGEPI a întrunit condițiile de formă și cele legale, respectiv AGEPI a aplicat corect art. 24(1) din Lege și a emis decizia de înregistrare a contractului de cesiune a drepturilor asupra cererii de înregistrare a mărcii „Flucoral”.

AGEPI consideră că toate acțiunile sale, atât la etapa examinării cererii de înregistrare a mărcii „Flucoral” pe numele Companiei turcești „Orientfarm” SRL, cât și în procedura înregistrării contractului de cesiune, au fost conforme cadrului legal aplicabil procedurii vizate.

Reprezentantul ANPC a solicitat respingerea acțiunii inițiate de „Sedico Moldova” și de intervenientul accesoriu South Egypt Drug Industries Co. (Sedico), Egipt. Ulterior, însă, ANPC a invocat faptul că a anulat hotărârea sa nr. DCF-59/139 din 04.12.2008 și a decis să continue investigațiile pe marginea acestui caz, solicitând să fie lăsată la decizia instanței respingerea sau admiterea acțiunilor reclamantului „Sedico-Moldova” și a intervenientului accesoriu South Egypt Drug Industries Co. (Sedico), Egipt.

Audiind argumentele părților, Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău a emis hotărârea din 26.06.2009 prin care a respins cele două cereri de chemare în judecată înaintate de „Sedico Moldova”.

Din materialele dosarului, instanța de judecată a reținut că „Sedico-Moldova” a depus o cerere la ANPC, solicitând recunoașterea situației dominante a Companiei turcești „Bilim Pharmaceuticals” pe piața Republicii Moldova în privința medicamentului „Flucoral”.

Instanța de judecată a considerat neîntemeiat argumentul reclamantului „Sedico-Moldova” și a intervenientului accesoriu South Egypt Drug Industries Co. (Sedico), Egipt, precum că ANPC a determinat volumul vânzărilor preparatului „Flucoral” doar în temeiul informației prezentate de către pârâți - „Orientfarm” și „Bilim Pharmaceuticals”, fără a face o interpelare în acest sens la Agenția Medicamentului. Însă, din probele anexate la materialele dosarului, instanța a conchis că, la cererea ANPC, Agenția Națională a Medicamentului a comunicat că agenții economici „Bilim Pharmaceuticals” și „Sedico Pharmaceutical Co.”, Egipt, posedă Certificate de înregistrare a medicamentului cu denumirea „Flucoral” pe teritoriul Republicii Moldova. Conform informației prezentate de Agenția Națională a Medicamentului, preparatul „Flucoral” 150 mg capsule nr. 1 a fost înregistrat de către pârâțul „Bilim Pharmaceuticals” la 03.10.2002 (reînregistrat ulterior în corespundere cu legislația în vigoare la 02.05.2007), certificatul de înregistrare fiind valabil pe un termen de 5 ani, iar preparatul „Flucoral” 150 mg capsule nr. 2 a fost înregistrat de către reclamantul „Sedico Pharmaceutical Co” (Egipt) doar la 19.01.2006.

Instanța a considerat nelegitim și neîntemeiat argumentul reclamantului „Sedico Moldova” și al intervenientului accesoriu South Egypt Drug Industries Co. (Sedico), Egipt, precum că „Sedico Moldova” este producătorul preparatului „Flucoral” și depunerea cererii de înregistrare a mărcii cu acest nume de către „Orientfarm” i-a afectat interesele. Conform răspunsului primit de la Agenția Națională a Medicamentului, „Sedico Moldova” este doar o întreprindere farmaceutică importatoare de medicamente și nu producător de medicamente.

Atât din materialele dosarului, cât și din prevederile legislației în vigoare rezultă că una din condițiile obligatorii pentru *stabilirea poziției dominante a unui agent economic pe piață* este conturarea limitelor acestei piețe și că medicamentul „Flucoral”, în calitate de produs comercializat pe piața farmaceutică, nu poate fi separat din aceasta, întrucât denumirea sa generică este „FLUCONAZOL”, un bistriazol cu potență antimicotică. Pe piața Republicii Moldova există un număr impunător de produse analogice, cu aceeași valoare de consum, care doar împreună cu alte 28 de preparate formează o piață de mărfuri în sensul stabilirii pozițiilor agenților economici pe această piață, definită de art. 2 al Legii cu privire la protecția concurenței, a menționat în referința sa ANPC.

De asemenea, instanța a considerat neîntemeiat și argumentul reclamantului „Sedico Moldova” precum că pârâțul „Orientfarm” a procurat timp îndelungat acest preparat de la el încă până la depunerea cererii privind înregistrarea mărcii „Flucoral” la AGEPI și că știa cu certitudine că anume „Sedico Moldova” produce și comercializează medicamentul cu denumirea „Flucoral” pe teritoriul Republicii Moldova. În realitate, „Orientfarm” a depus cererea sa la AGEPI pentru a înregistra marca „Flucoral” la 25.07.2005, iar „Sedico Moldova” a înregistrat preparatul cu același nume la Agenția Națională a Medicamentului și a obținut astfel dreptul de a-l importa în Republica Moldova din ianuarie 2006, adică doar peste o jumătate de an. La rândul său, „Bilim Pharmaceutical” a înregistrat produsul medicamentos „Flucoral” la Agenția Națională a Medicamentului în octombrie 2002, adică cu 3 ani și jumătate mai înainte decât „Sedico Pharmaceutical Co.”.

Din probele anexate la materialele dosarului instanța a stabilit că depunerea de către pârâțul „Orientfarm” a cererii de înregistrare a mărcii „Flucoral” la data de 25 iulie 2005 nu

poate fi considerată drept un act de concurență neloială, deoarece reclamantul „Sedico Moldova” a obținut dreptul de a importa și comercializa preparatul „Flucoral” pe piața Republicii Moldova doar în ianuarie 2006.

De asemenea, instanța de judecată consideră nelegitim și neîntemeiat argumentul reclamantului „Sedico Moldova” și al intervenientului accesoriu South Egypt Drug Industries Co. (Sedico), Egipt, precum că, neavând șanse reale de a înregistra marca „Flucoral”, pârâtul „Orientfarm” a cesionat drepturile asupra cererii sale către „Bilim Pharmaceutical”. Totodată, a remarcat faptul că, în conformitate cu prevederile art. 24 (1) al Legii, drepturile care decurg din depunerea cererii sau din înregistrarea mărcii pot fi transmise integral sau parțial.

Conform prevederilor art. 8, Legea cu privire la protecția concurenței enumără și interzice următoarele acte de concurență neloială: răspândirea informațiilor false sau neautentice, care pot cauza daune unui alt agent economic și(sau) pot prejudicia reputația lui; inducerea în eroare a cumpărătorului privind caracterul, modul și locul fabricării, proprietățile de consum, utilitatea consumului, cantitatea și calitatea mărfurilor; compararea neloială a mărfurilor produse sau comercializate cu mărfurile altor agenți economici; folosirea neautorizată, integrală sau parțială, a mărcii comerciale, emblemei de deservire a altor obiecte ale proprietății industriale, firmei unui alt agent economic, copierea formei, ambalajului și aspectului exterior al mărfii unui alt agent economic; obținerea nelegitimă a informațiilor ce constituie secret comercial al unui alt agent economic, folosirea sau divulgarea lor.

În afară de aceasta, instanța de judecată a reținut faptul că reclamantul „Sedico Moldova” nu a prezentat probe care ar demonstra că pârâtul „Orientfarm” a folosit neautorizat marca comercială a unui alt agent economic sau a întreprins alte acțiuni interzise de art. 8 al Legii cu privire la protecția concurenței, astfel în acțiunile pârâților nu a fost întemeiată și probată prezența actelor de concurență neloială.

Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26.06.2009 a fost atacată iarăși în Curtea Supremă de Justiție. Prin decizia Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 09.12.2009, recursul declarat de ÎCS „Sedico Moldova” SRL a fost respins, iar hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26.06.2009 a fost menținută în vigoare, decizia fiind irevocabilă de la pronunțare.

**Patricia BONDARESCO,
șef Secție contencios și gestionare statut juridic**

**Ana ZAVALISTÎI,
șef Secție „Intellectus” și mass-media,
AGEPI**